

Goigs a llaor de la Verge de Rocaprevera

Puix teniu per qui us venera
dons del cel en abundor:
Verge de Rocaprevera
deu-nos vostre sant amor.

MARE DE DÉU DE ROCAPREVERA

TORELLÓ

**VETLLA DE PREGÀRIA A LA MARE
DE DÉU**

13 de setembre de 2012

Maria en el concili Vaticà II

Bona nit!

El dia 11 d'octubre del 1962 es va inaugurar el concili Vaticà II. Ara es compleixen cinquanta anys d'aquest importantíssim esdeveniment eclesial.

El concili va parlar a consciència de la Mare de Déu. Ho va fer en la constitució sobre l'Església *Lumen gentium*, en un capítol sencer. Era la primera vegada que es parlava de Maria com el membre més eminent de l'Església.

Aquest vespre en aquesta vetlla de pregària sentirem uns petits fragments conciliaris, seguits d'uns textos bíblics i uns salms que farem a dos cors, uns moments de silenci i uns cants.

Que tot plegat ens ajudi a sentir una mica més Maria, la Mare de Déu, com a "germana, companya en el camí de la fe".

Salutació a la Mare de Déu

Benaurada sou, Verge Maria, perquè Déu el Pare us ha mirat i us ha escollit per ser la mare del Salvador.

Tots: **Benaurada sou, Verge Maria.**

Benaurada sou, Verge Maria, perquè el Senyor ha obrat meravelles en vós.

Tots: **Benaurada sou, Verge Maria.**

Benaurada sou, Verge Maria, per la vostra fe, per la vostra esperança, pel vostre amor.

Tots: **Benaurada sou, Verge Maria.**

Maria, ensenya'ns a ser fidels com tu,
prega per nosaltres,
fes-nos de mare en el nostre camí cristià.

Parenostre

Oració

O Déu,
vós volguéreu que els dolors del vostre Fill, crucificat,
fossin compartits per la seva Mare al peu de la creu.
Concediu a la vostra Església
que, associada amb Maria a la passió,
mereixi de ser participant
de la resurrecció del mateix nostre Senyor Jesucrist.
Que amb vós viu i regna en la unitat de l'Esperit Sant, Déu, pels
segles dels segles.

Silenci

Pregària tots alhora

Maria, germana, companya en el camí de la fe.

Et recordem com una dona amb el cor molt obert, amb l'ànima molt disposada a escoltar el que Déu et cridava a fer.

Et recordem com una dona decidida, a punt per emprendre camins difícils.

Et recordem plena de confiança, molt convençuda que l'amor de Déu és més fort que tot.

Maria, germana, companya en el camí de la fe.

El teu cor obert, la teva ànima disposada, va deixar penetrar la força de l'Esperit,

i ens vas donar la millor cosa que la humanitat podia esperar: Déu mateix fet un dels nostres,

aquell infant petit que allà a Betlem plorava i reia als teus braços.

Maria, germana, companya en el camí de la fe.

Tu vas ser ben a prop del teu fill,

tu vas escoltar la seva Bona Nova i la vas viure,

tu vas ser al peu de la creu, en aquell moment d'entrega definitiva,

tu vas caminar el camí d'aquella primera comunitat de creients.

Benaurada sou, Verge Maria, assumpta al cel, que viviu amb Déu per sempre.

Tots: **Benaurada sou, Verge Maria.**

Cant inicial

Quantes coses a la vida
que semblen omplir-ho tot
i no són més que mentides
que s'amaguen dins el cor.
Tu has omplert la meua vida
estimant-me de debò.
Jo voldria, Mare bona,
ser com tu...

En silenci escoltaves
la paraula de Jesús
i la feies pa de vida
amb l'amor teu tan profund:
com llavor que cau a terra
i germina sense por.
Amb el cor ple d'alegria
et vull cantar:

Ave Maria, Ave Maria.

Ave Maria, Ave Maria.

Des del temps de la infantesa
has estat al meu costat.
Prop de Déu jo em sentia
de la teua mà agafat.
Pel camí de l'esperança
amb la fe jo m'he trobat
i a la nit sempre has estat
la meua llum.

No em deixis, Mare meua!
Resta sempre així, com cal,
perquè pugui cada dia
compartir amb els germans
tot el que has fet en nosaltres:
un somris d'eternitat.
La pregària més senzilla
et vull cantar.

Ave Maria, Ave Maria.

Ave Maria, Ave Maria.

Text del concili: LG 56-57

Maria en l'Anunciació

El Pare misericordiós volgué, però, que l'acceptació per part de la mare predestinada precedís l'encarnació, perquè, així com la dona havia contribuït a la mort, així també contribuís a la vida.

Això val d'una manera extraordinària de la Mare de Jesús, la qual posà al món la Vida mateixa, que tot ho renova, i fou enriquida per Déu per endavant amb aquells dons que esqueien a una funció tan alta.

No és gens estrany, doncs, que entre el sants pares s'hagués estès el costum d'anomenar-la tota santa i exempta de qualsevol taca de pecat, plasmada per l'Esperit Sant, formada com una nova criatura.

Dotada d'una santedat del tot singular des del primer moment de la seva concepció, la Verge de Natzaret per ordre de Déu és saludada per l'àngel de l'anunciació com a «plena de gràcia» (cf. Lc 1,28), i ella respon al missatger celestial: «Sóc l'esclava del Senyor; que es compleixin en mi les teves paraules» (Lc 1,38).

Així Maria, filla d'Adam, assentint a la paraula divina esdevingué Mare de Jesús, i abraçant la voluntat salvadora de Déu amb tot el cor i sense ser frenada per cap pecat, s'oferí totalment ella mateixa, com a esclava del Senyor, a la persona i l'obra del seu Fill; és a dir, en dependència d'ell i amb ell, i per la gràcia de Déu omnipotent, es posà al servei del misteri de la redempció.

És, doncs, amb raó que els sants pares consideren Maria no com estant al servei de Déu d'una manera merament passiva, sinó contribuint a la salvació de la humanitat amb la seva fe i amb la seva obediència lliures.

En efecte, com diu sant Ireneu, «amb la seva obediència va ser, per a ella mateixa i per a tota la humanitat, causa de salvació». També, amb ell, ho afirmen en la predicació molts pares: «el nus

que l'Esperit va covar.

Déu te guard, noia del poble,

que tan blanc llesques el pa.

Noia del poble, Maria,

Mare de l'amor més clar.

Càntic de Maria

A dos cors: La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant,

i l'amor que té als qui creuen en ell

s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli
i exalça els humils.
Omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Tots: Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era en el principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.

Tots:

Glòria al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre,
i pels segles dels segles. Amén.

Silenci

Cant

Noia del poble, Maria,
d'un poble de vinya i blat;
si tens morena la cara
és del sol que t'ha colrat.
Déu per vora teu passava,
vora el camí et va trobar.

**Noia del poble, Maria,
Mare de l'Amor més clar.**

Era el temps de primavera,
era un temps per estimar:
et va dur vora de l'aigua,
als quatre rius et banyà,
et va cobrir amb lli i amb seda,
d'or i plata et va abillar.
**Noia del poble, Maria,
Mare de l'amor més clar.**

Maria de l'esperança,
que vetlles gresol en mà,
la llavor duies colgada

format per la desobediència d'Eva va desnuar-se amb l'obediència de Maria; allò que la verge Eva havia nuat amb la seva incredulitat, la Verge Maria ho desnuà amb la seva fe», i així, comparant-la amb Eva, anomenen Maria «la mare de tots els vivents» i declaren sovint: «Per Eva, la mort, per Maria, la vida».

Maria i la infantesa de Jesús

Aquesta unió de la Mare amb el Fill en l'obra de la salvació es fa palesa des de la concepció virginal de Crist fins a la seva mort. Primerament quan, anant-se'n de pressa a visitar Elisabet, aquesta la va proclamar feliç per haver cregut en la salvació promesa i el precursor saltà de joia a les entranyes de la seva mare (cf. Lc 1,41-45); o quan en el naixement la Mare de Déu mostra tota contenta als pastors i als mags el seu Fill primogènit, el qual no disminuï la seva integritat virginal, sinó que la consagrà.

I quan al temple, tot fent l'ofrena prescrita per als pobres, el presentà al Senyor, va sentir com Simeó alhora profetitzava que el Fill seria una senyera combatuda i que una espasa traspassaria l'ànima de la mare, per tal que així es descobrissin els pensaments de molts cors (cf. Lc 2,34-35).

Després de perdre de vista l'infant Jesús i de buscar-lo ansiosament, els seus pares el trobaren al temple ocupat en les coses del seu Pare, i no van comprendre les paraules que els va dir el Fill. Però la seva Mare conservava tot això en el cor, i ho meditava (cf. Lc 2,41-51).

Lectura bíblica

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

Lc 1,26-38

En aquell temps, Déu envià l'àngel Gabriel a un poble de la Galilea anomenat Natzaret, per dur un missatge a una noia, promesa amb un descendent de David, que es deia Josep, i el nom de la noia era Maria.

L'àngel entrà a casa d'ella i li digué: «Déu te guard, plena de gràcia, el Senyor és amb tu». Ella, es torbà en sentir aquestes paraules, i pensava per què la saludava així.

Però l'àngel li digué: «No tinguis por, Maria; Déu t'ha concedit; el seu favor. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill-de-l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare, serà rei del poble d'Israel per sempre, i el seu regnat no tindrà fi».

Maria preguntà a l'àngel: «¿Com pot ser això, si jo no tinc marit?». L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit sant que naixerà l'anomenaran Fill de Déu. També la teva parenta, Elisabet, ha concebut un fill a la seva edat; ella que era tinguda per estèril ja es troba al sisè mes, perquè a Déu res no li és impossible».

Maria va respondre: «Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules».

I l'àngel es va retirar.

Paraula del Senyor

Els més rics s'empobreixen, passen fam,
però als qui cerquen el Senyor no els faltirà cap bé.

Veniu, fills meus, escolteu-me;
us ensenyaré de venerar el Senyor.
Qui és l'home que estima la vida,
que vol viure temps i fruit de benestar?

Guarda't la llengua del mal,
que no diguin res de fals els teus llavis.
Decanta't del mal i fes el bé,
busca la pau, procura aconseguir-la.

Els ulls del Senyor vetllen pels justos,
els escolta quan criden auxili.
El Senyor es gira contra els malfactors
per esborrar de la terra el seu record.

Als qui clamen al Senyor, ell els escolta
i els treu de tots els perills.
El Senyor és a prop dels cors que sofreixen,
salva els homes que se senten desfets.

El just pateix molts mals,
però el Senyor sempre l'allibera;
vetlla per cada un dels seus ossos,
no en trencaran cap ni un.

La malícia duu el malvat a la mort,
els qui detesten el just pagaran la seva culpa.
El Senyor rescata la vida dels seus servents:
quedaran nets de culpa els qui es refugien en ell.

Jesús veié la seva mare i, al costat d'ella,
el deixeble que ell estimava, i digué a la mare:
-«Mare, aquí tens el teu fill.»
Després digué al deixeble:
-«Aquí tens la teva mare.»
I d'aleshores ençà el deixeble l'acollí a casa seva.

Paraula del Senyor

Salm 34 (33)

Beneiré el Senyor en tot moment,
tindré sempre als llavis la seva lloança.
La meva ànima es gloria en el Senyor;
se n'alegraran els humils quan ho sentin.

Tots amb mi glorifiqueu el Senyor,
exaltem plegats el seu nom.
He cercat el Senyor i ell m'ha respost,
m'ha alliberat de l'angoixa que tenia.

Alceu vers ell la mirada i sereu radiants,
i no haureu d'abaixar els ulls, avergonyits.
El Senyor escolta el pobre que l'invoca,
i el salva de tots els perills.

Acampa l'àngel del Senyor
entorn dels seus fidels per protegir-los.
Tasteu i veureu que n'és, de bo, el Senyor;
feliç l'home que s'hi refugia!

Sants del Senyor, venereu-lo;
venereu-lo i no us mancarà res.

Salm 15 (14)

Senyor, qui podrà estar-se a casa teva?
Qui podrà viure a la teva muntanya santa?

El qui obra honradament,
practica la justícia
i diu la veritat tal com la pensa.

Quan parla no escampa calúmnies,
mai no fa mal al proïsme
ni carrega a ningú res infamant.

No compten als seus ulls els descreguts,
honora els fidels del Senyor.
No es desdiu d'un jurament onerós,
no fia els seus diners a interès
ni es ven per condemnar cap innocent.

El qui obra així,
mai no caurà.

Tots:

Glòria al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre,
i pels segles dels segles. Amén.

Silenci

Cant

Des del món us mirem, Mare nostra,
la pregària dels fills escolteu;
és la fe que demana pels homes
el perdó de Jesús mort en Creu.

El pecat ens ha dut lluny del Pare,
l'esperança del món s'ha enfosquit.
Que Jesús, l'home Déu i Fill vostre,
resplendeixi per tots en la nit.

Quan l'amor era estrany a la terra,
ens donàreu a tots un Germà;
d'aquest Foc deu-nos, Mare, una espurna
que ens abranti d'amor cristià.

Text del concili: LG 58-59

Maria en la vida pública de Jesús

Durant la vida pública de Jesús, la seva Mare pren un relleu assenyalat, començant per les noces a Canà de Galilea, on, moguda a compassió, promou amb la seva intervenció l'inici dels signes messiànics de Jesús (cf. Jn 2,1-11).

En el transcurs de la seva predicació acollí les paraules amb què el Fill, posant el Regne per damunt de les raons i els lligams de la carn i de la sang, va proclamar feliços els qui escolten i guarden la paraula de Déu (cf. Mc 3,35; Lc 11,27-28), com ella feia fidelment (cf. Lc 2,19 i 51).

Així, encara, la benaurada Verge progressà en el camí de la fe i mantingué fidelment la seva unió amb el Fill fins a la creu, on,

no sense un disseny exprés de Déu, es mantingué dreta (cf. Jn 19,25), compartí l'atroç sofriment del seu Unigènit i prengué part amb cor de mare en el seu sacrifici, consentint plena d'amor en la immolació de la víctima que ella havia engendrat; i finalment fou donada pel mateix Jesucrist morent a la creu com a mare al deixeble amb aquestes paraules: «Dona, aquí tens el teu fill» (cf. Jn 19,26-27).

Maria després de l'Ascensió

Com que va plaure a Déu de no manifestar solemnement el sacrament de la salvació humana abans de vessar l'Esperit promès per Crist, veiem els Apòstols abans del dia de la Pentecosta «constants i unànimes en la pregària, juntament amb algunes dones, amb Maria, la mare de Jesús, i amb els germans d'ell» (Ac 1,14); i també Maria implorant amb els seus precs el do de l'Esperit que a l'anunciació ja l'havia coberta amb la seva ombra.

Finalment, la Verge Immaculada, que havia estat preservada de qualsevol taca de culpa original, acabat el curs de la vida terrena fou assumpta amb cos i ànima vers la glòria del cel i exaltada per Déu en qualitat de Reina de l'univers, perquè tingués una més plena semblança amb el seu Fill, Senyor de senyors (cf. Ap 19,16) i vencedor del pecat i de la mort.

Lectura bíblica

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

Jn 19,25-27

En aquell temps,

vora la creu de Jesús hi havia la seva mare
i la germana de la seva mare,
Maria, la dona de Cleofàs, i Maria Magdalena.